

Gm-viljely lisää viljelijöiden tuloja

(Maaseudun Tulevaisuus 23.3.2009)

Maataloustoimittaja Markku Rämö on kirjoittanut vastineen (MT 16.3.) geenimuunneltujen kasvien (gm-kasvien) käytön vaikutuksia koskeneeseen vierasyliöni.

Rämön kirjoitus sisältää pelkkiä vääriä tietoja.

EU:n taloudellisella tuella perustetun GMO Compass -tiedoston mukaan mitään gm-kasvien viljelyn aiheuttamia ekologisia haittavaikutuksia ei ole ilmennyt, vaikka Rämö väittää niiden leviämisestä luomu- ja tavanomaisille tiloille seuranneen viljelijöiden elinkeinon tuhoutuminen Amerikoissa.

Yhdysvaltain maatalousministeriön tilastot puhuvat aivan toista: vuodesta 1998 vuoteen 2007 olivat tilojen nettoansiot lisääntyneet 47,1 miljardista 87,1 miljardiin dollariin, eli vuoden 1982 indeksillä mitattuna 134,3 pisteestä 166,6 pisteeseen (vuosi 1982 = 100 pistettä).

Viljelijät kyllä tietävät mistä saa parhaat tulot ja ovat siirtyneet gm-lajikkeiden käyttöön. USA:ssa onkin jo 92 prosenttia soijaviljelmistä gm-lajikkeilla. Maissilla vastaava luku on 80 prosenttia, puuvillalla 86 prosenttia ja sokerijuurikkaalla 50 prosenttia.

Kaikkiaan maailmassa viljellään gm-lajikkeita 125 miljoonalla hehtaarilla, mistä Yhdysvaltojen osuus on 62,5 miljoonaa hehtaaria.

Glyfosaattia kestävien lajikkeiden käyttö on vähentänyt torjunta-aineiden käyttöä USA:ssa 27 miljoonalla kilolla vuonna 2005, vaikka glyfosaatin käyttö onkin lisääntynyt. Jopa Rämön itsensä ilmoittama lähde (Charles Benbrook 2004) kertoo torjunta-aineiden kokonaiskulutuksen vähentyneen gm-kasvien viljelyn yhdeksän ensimmäisen vuoden aikana noin 2,5 kilogrammasta noin 2 kilogrammaan hehtaaria kohti, eli noin 20 prosenttia.

Glyfosaatin laaja käyttö voi kyllä johtaa sitä kestävien rikkakasvien yleistymiseen, mutta samoin on käynyt muiden rikkaruohomyrkköjen kanssa jo ennen gm-aikoja. Kasvien geneettinen muuntelu geenitekniikan keinoin antaa kuitenkin mahdollisuuksia hidastaa rikkakasvien ja tuhohyönteisten vastustuskyvyn kehittymistä.

Viljelykasvit voidaan tehdä kestäväksi useampaa torjunta-ainetta vastaan, jolloin peräkkäisinä vuosina voidaan käyttää eri torjunta-aineita. Päinvastoin kuin vanhat torjunta-aineet, moderni biotekniikkaan perustuvat torjunta-aineet ovat luonnossa nopeasti biologisesti hajoavia.

En vastusta Rämön edustamaa luonnonmukaista viljelyä sinänsä, mutta katson että maailman ravinto-ongelman hoitamiseksi tarvitaan tehomaa-ataloutta. Jos halutaan lisätä ruuan tuotantoa, on käytettävä geenimuunneltuja kasvilajikkeita.

Petter Portin
Turun yliopiston
perinnöllisyystieteen emeritusprofessori